TOVERI
(THE COMRADE)

The organ of the Finnish workers in the Western States. The only Finnish Daily in the West. Published Daily, except Sunday, at Astoria, Oregon, by the Western Workmen's Publishing Society.

Office Seventh and Commercial St., Opposite Post Office.
Phone: Office 365, Editorial Dep't 832
Post Office Address:
TOVERI, Box 99, Astoria, Ore.

EDITORIAL STAFF
Elis Sulkanen, Managing Editor, Sulo Syvänen, Alex Sevo, Toivo A. Johnson, Leo Leino

Entered as second-class mail matter July 18, 1912, at the Post Office at Astoria, Oregon, under the Act of March 3, 1879.

Ei vallankumousta

Viime viikkojen ajalla on Italiassa vallinnut omituinen tilanne. Työläiset ovat ottaneet useissa suurissa tehtaissa johdon ja niiden käynnissä pidon huostaansa. Punaset liput on vedetty tehtaiden lipputankoihin ja julistettu työmaat sovietisoiduiksi. Liikkeen johdossa ovat huomatummasti olleet Italian syndikalistiset järjestöt ja toiminnan huomattuna henkilönä on ollut kuuluisa anarko-syndikalisti Malatesta.

Näiden aatteellisten katsomuksien mukaan on johdettu liikettä. Syndikalismin merkeissä on tapahtunut tämä valtavaksi kehittynyt toiminta. Tunnuksena koko ajan on ollut: Ei vallankumousta, vaan ainoastaan teollisuuden valtaus. Valtiokoneisto saa olla niiden käsissä joilla se on. Sitä ei tarvita, tarvitaan vain tehtaat ja muut työmaat.

Liike ei siis ole ollut alunpitäinkään sosialistista. Se ei ole tähtäytynyt porvarillisen valtiovallan poistamiseen ja valtiovallan työläisten käsiin ottamiseen. Sosialistit, jotka koettivat liikkeen laajentaa valtiolliseksi, epäonnistuivat yrityksissään, jäivät vähemmistöön.

On aivan luonnollista, että kaikkialla syndikalistiset ainekset näkivät tässä yrityksessä sen opin toteutuvan, jota he ovat puolen vuosisataa saarnanneet: Työväestön ei tarvitse ottaa osaa valtiolliseen toimintaan eikä valloittaa valtiovaltaa vaan teollisuuden.

Meikäläisissäkin työläispiireissä on verrattain voimakkaasti edustettu tätä katsantokantaa. Päivä toisensa perään heidän julkaisuissaan pidetään vireillä sellaista käsitystä, että nyt saadaan Italiasta todiste sille, jota on kauan väitety: valtio voidaan jättää syrjään kun huostaamme otetaan vain työmaat.

Sosialistit eivät ole koskaan käsittäneet, että työväki voisi päästä pysyväiseksi isännäksi teollisuudessa niin kauan kuin valtiokoneisto on toisen luokan käsissä. Siksi eivät sosialistit käsittäneet tätäkään muuna kuin manööverinä työnantajia vastaan, jolla liikkeellä pakoitetaan työläisille parannuksia niihin kurjiin työ- ja palkkasuhteisiin joiden alaisena työläiset ovat joutuneet sodan päätyttyä Italiassa työskentelemään.

Italian työministerinä on maailman kuulu syndikalistinen teoretikko Arturo Labriola. Hän tuntee kehittelemänsä opin mahdottomuuden ja siksi hän koko tämän liikehtimisen ajan on osannut suhtautua siihen tavalla, jolla vältyttiin vähillä verimelskeillä jollaisia jossakin toisessa maassa tai toisenlaisen ministerin johdon alaisena olisi ollut tuloksena. Labriola luotti koko ajan siihen, että niin kauan kun ei uhata valtiovallan valtauksella ei ole mitään hätää. Niiden kanssa jotka eivät pyri häiritsemään valtiovaltaa, kyllä voidaan sovinto hieroa. Hän on tietysti ollut oikeassa. Viime tiedot osottavat, että sovinto tehtaiden omistajain ja työläisten välillä on saatu aikaan. Työläiset ovat saaneet taistelunsa tuloksena parannuksia työvoimansa myyntiehtoihin ja sen lisäksi joukon hyviä lupauksia hallituksen puolelta. Kuitenkin olisi väärin jos uskoisi työläisten nyt tyytyvän ainaiseksi tähän. Päinvastoin voidaan pitää varmana, että tehtaiden valtausliike ja taistelut sen yhteydessä antoivat Italian työväelle sen opetuksen, että taistelu vastaisuudessa täytyy olla luonteeltaan valtiollista ennen kuin pysyvää voittoa saavutetaan.

ESTETUOMIOITA W. VIRGINIASSA

West Virginian valtio on tunnettu yhdeksi taantumuksellisimmaksi valtioksi Yhdysvalloissa. Kun tahdotaan kuvata jotakin kauheaa, jotakin hirmuista ja julmaa, niin sanotaan että "onpa melkein kuin W. Virginiassa". Kun mainitsee tuon nimenkin, niin heti johtuu mieleen ne suuret työtaistelut, joissa työläisiä on lahdattu kuten eläimiä, joita W. Virginiassa on viimeisen kymmenen vuoden kuluessa käyty.

Siellä on rikkaita hiilialueita, jotka ahnaat kapitalistit ovat riistäneet haltuunsa. Näillä hiilialueillaan hallitsevat hiiliparoonit kuten keskiaikaiset orjavoudit konsanaan. Mitkään sellaiset oikeudet, jotka ennen sotaa olivat taattu tämän maan asukkaille maan muissa osissa, sellaiset kuin puhe-, paino- ja kokoontumisvapaus y. m., eivät ole koskaan tulleet W. Virginian työläisten osaksi. Virkamiehet kuvernööristä koirapoliisiin asti ovat siellä kaivostenomistajien määrättävissä samoin kuin lainlaatijakunta ja oikeuslaitoksetkin. Eivätkä liittohallituksen virkamiehet uskalla asettua vastustamaan kaikkivaltiaita hiiliparooneja. He saavat menetellä hallitsemillaan alueilla kuten itse haluavat. He ovat yläpuolella ei ainoastaan valtion hallituksen, vaan yläpuolella Yhdysvaltain hallituksenkin.

Taistelu järjestymisoikeudesta on ollut käynnissä W. Virginiassa viimeiset kymmenen vuotta. United Mine Workers liitto on yrittänyt järjestää sikäläisiä hiilenkaivajia. Monien vastuksien ja vaivaloisen työn perästä onkin nyt noin puolet tuon valtion hiilenkaivajista järjestyneitä. Mutta suuria uhrauksia on tämä taistelu kysynyt. Satoja ehkäpä tuhansiakin työläisiä on siellä sekä valtion sotaväen että kaivosparoonien yksityisten pyssyhurttien toimesta murhattu. Tuhansia ja tuhansia työläisiä on ajettu asunnoistaan pois keskellä talvea yksinomaan sentähden, että ovat uskaltaneet liittyä hiilenkaivajien järjestöön. Rääkkäykset ja tappelut ovat hiilialueilla päiväjärjestyksessä. Pyssyhurtat ovat kaikkialla ja ainoa keino mitenkä työläiset uskaltavat kulkea on vahvasti asestettuna ja suurissa joukoissa.

Kuten sanottu, hitaasti on työläisten järjestäminen valtiossa edistynyt, mutta eteenpäin se on sentään mennyt. Varsinkin viime aikoina ovat hiilenkaivajat alkaneet entistä suuremmassa määrässä liittyä unioihin. Mutta samalla ovat hiiliparoonitkin keksineet uusia keinoja sen estämiseksi. Kun ei pyssyhurttien eikä sotilaiden avulla saada estettyä työläisiä liittymästä unioon, niin turvataan oikeuslaitosten apuun. Viime viikolla pyysivät ja saivat Mercer ja McDowell kauntien hiiliparoonit Yhdysvaltain vetooikeudelta estetuomion, jolla kielletään hiilenkaivajien heidän työmaillaan liittymästä United Mine Workers liittoon. Hiiliparoonit pyysivät tällaista tuomiota ensin paikalliselta piirioikeuden tuomarilta, mutta jostain syystä hän siitä kieltäytyi. Mutta kaivantojen omistajat eivät joutuneet pulaan. Kun alempi oikeus siitä kieltäytyi, niin vedottiin ylempään ja sieltä lähti kun lähtikin tämä estetuomio, joka lienee ainoa laatuaan mitä vielä on Amerikassa annettu. Siinä kielletään hiilenkaivajien järjestön virkailijain ottamasta unionsa jäseneksi sellaisia hiilenkaivajia, jotka työskentelevät niille yhtiöille, jotka estetuomiota vaativat.

Se onkin peräti mukava keino estää työläiset järjestymästä. Ihme vaan että meidän nerokkaat kapitalistimme eivät ole sitä ennen huomanneet. Annetaan yksinkertaisesti määräys, että työläiset eivät saa liittyä järjestöön. Ja kansa kun on opetettu tottelemaan melkein vaikka kuinka hullunkurista määräystä kunhan se vaan annetaan oikeuden nimessä. Ja tätä voisi vielä kehittää pitemmällekin. Voisivathan oikeuslaitokset antaa määräyksiä, joilla määrätään kaikki järjestyneet työläiset luopumaan järjestöistään. Mikäs estäisi sitä antamasta. Kyllä vanhoillinen amerikalainen työläinen vielä nöyrästi tottelee kaikkia ylempää tulevia määräyksiä.

Mutta kuinka kauan tämän maan työläiset yleensä niitä tottelevat. Sellaiset estetuomiot kuin ylläolevakin, ovat omiaan alentamaan oikeuslaitosten arvoa kansan silmissä. Yksenkertaisinkin työläinen näkee, että oikeuslaitos ei ole mitään muuta kuin luokkalaitos, joka aina ja kaikissa tilaisuuksissa palvelee riistäjäluokkaa. — Työmies.

TOIMIIKO VUORISTOALUEEN AILUETOIMIKUNTA?

Hannan, Wyo., s. s.-osasto on lähettänyt julaistavaksi Rockspringsin, Wyo., s. s.-osastolle osotetun avoimen kysymyksen: "Vieläkö Wyomingin alueen Aluetoimikunta toimii ja mitä se toimii, vai onko se lakkauttanut toimintansa?"

Käsittääksemme tarkotetaan kysymyksellä vuoristoalueen aluetoimikuntaa. Sikä kuin muistamme on Wyomingin s. s.-osastojen valtiokomitea aikoja sitte lopettanut toimintansa. Kuinka hyvänsä, asiaan on saatava selvyys: toimiiko, tai aikooko vuoristoalueen aluetoimikunta mitään toimia. Nyt on toiminnan aika ja järjestökoneistot täytyy olla kunnossa.

Tämän aluetoimikunnan toiminnasta ei ole kuulunut juuri mitään sen jälkeen kun se on muodostettu. Nyt olisi niin Wyomingin kuin muidenkin vuoristoalueen osastojen ja toverien ryhdyttävä vilkkaaseen toimintaan niin osastojen sisäisen toiminnan järjestelyssä kuin työskentelyssä ulospäinkin sosialistisen valistuksen levittämiseksi.

PIENI VALON PILKE

Vapaa Kansassa kirjoitetaan Suomen Sosialistisen Työväenpuolueen edustajien vapauttamisen johdosta:

Vähän enemmän kuin kaksi vuotta sitten luuli Suomen porvaristo olevansa yksin maailmassa vankileireissä kituvien työläistensä kanssa. Suomen porvaristo käyttäytyi sen mukaan. Tiedämme silloin vallinneen asiaintilan.

Mutta aika rientää eteenpäin. Se ei pysähdy eikä odota. Nytkään se ei jäänyt odottamaan Suomen voitonhumalassa ollutta porvaristoa. Mutta porvaristo meidän maassamme luuli, että yhä eletään sosialistivihan voitonpäiviä. Tässä mielessä muutama kuukausi sitten hajoitettiin Suomen Sosialistisen Työväenpuolueen perustava kokous ja useita sen jäseniä vangittiin. Kohta kyllä useat porvarillisessa leirissä huomasivat, että oli tullut tehtyä virhe. Ei ollutkaan enää se aika, jolloin epämiellyttävien mielipiteiden omaajien suut ilman muuta tukitaan. Erehdystä ei kuitenkaan heti tunnustettu. Vangittuja ei laskettu vapaaksi, vaan aloitettiin oikeudenkäynti, jonka asiaa selvittävät tulokset olivat etukäteen yhtä selvät, kuin jutun lopussa.

Samaan aikaan oli juttu myös ahvenanmaalaisia separisteja vastaan. Nolo juttu sekin. Mutta koska tässä olivat kysymyksessä tavalliset herrasmiehet, pääsivät oikeudenhoitajat heidän kohdallaan pikemmin selville, että rauhan aseilla toimivien poliittisten henkilöiden vankinapito on hyödytöntä. Sosialistisen työväenpuolueen perustajat saivat olla monikertaista pitemmän ajan ristikkojen takana. Ja kohtelukin nähtävästi oli toinen. Julkaisivathan ahvenanmaalaisten puolesta sekä vangitut itse että heidän sukulaisensa vakuutteluja hoidon hyvyydestä, kun taas Kähkösen kohtalo on kuvaava näyte toiselta puolen.

Vasta äsken "selvisi" Turun hovioikeudelle, että syytetyt S. S. T:n perustajat eivät olleetkaan niin "raskaasti rikollisia", että heitä olisi tarvinnut pitää yli neljännesvuoden vangittuna. Ja ennenkuin siihen tulokseen päästiin, tarvittiin tunnetut julkiset asiat jauhatella moneen kertaan ja porvarillisten ja puoliporvarillisten lakimiesten käyttää tulkitsemiskykyään.

Olisivatkohan jo oikeuden jakajat huomanneet senkin, ettei suuria kansanliikkeitä yksityisiin henkilöihin kohdistuvilla toimenpiteillä ole ennenkään saatu tukahutetuksi. Niillä ovat varmat historialliset ja taloudelliset syynsä, jotka on poistettava, jos mieli rakentaa patoa senkaltaisille liikkeille.

Jutun kulku raukeamistaan kohti voitaisiin näin ollen merkitä pienenä valoisana tapauksena.

PUOLUEASIOITA

Nimittämään S. S. Järjestön virkailijoita

Osastojen virkailijoille.

Seuraavaa toimintakautta varten on jokaisen osaston tehtävä nimityksiä järjestön virkailijoiksi. S. S. Järjestön voimassa olevissa säännöissä sanotaan virkailijain valinnasta seuraavaa:

"Luku VIII, pykälä 1. S. S. Järjestön asioita hoitaa toimeenpaneva komitea ja järjestöneuvosto. Toimeenpanevaan komiteaan valitaan seitsemän jäsentä, alueelta, joka käsittää Chicagon, Waukeganin, De Kalbin, Milwaukeen, Kenoshan ja Racinen osastot. Järjestöneuvostoon valitaan kaksi jäsentä idän valtioitten alueista, kaksi keskivaltioitten ja yksi lännen valtioitten alueista. Toimeenpanevan komitean ja järjestöneuvoston ehdokkaan on täytynyt kuulua kaksi viimeistä vuotta sosialistipuolueeseen."

"Pykälä 2. Jokainen osasto on oikeutettu esittämään seitsemän toimeenpanevan komitean päsenehdokasta. Idän valtioitten jokainen osasto on oikeutettu nimittämään kaksi ehdokasta järjestöneuvostoon, keskivaltioitten kaksi ja länsivaltioitten yksi. Nimitysten pitää saapua järjestön virastoon viimeistään 15 päivänä lokakuuta."

Sihteeri-rahastonhoitajan valinnasta sanotaan säännöissä seuraavaa:

"Luku IX, pykälä 1. Järjestön asioita hoitaa toimeenpanevan komitean valvonnan alaisena järjestön sihteeri-rahastonhoitaja, joka valitaan edustajakokouksessa osastojen asettamista ehdokkaista. Jokainen osasto on oikeutettu nimittämään yhden ehdokkaan 30 vuorokautta ennen edustajakokousta. Sihteeri-rahastonhoitajan tulee olla sosialistipuolueen jäsen."

Kuten edelläolevista säännöistä näkyy on jokaisella järjestön osastolla oikeus nimittää seitsemän jäsenehdokasta toimeenpanevaan komiteaan, yksi järjestön sihteeri-rahastonhoitajaksi ja kaksi jäsenehdokasta järjestöneuvostoon. (Järjestöneuvostoon nimittävät Massan, New Yorkin ja Ohion alueitten osastot kaksi jäsentä alueeltaan; Illinoisin, Marquetin, Kuparisaaren, Gogebicin, Minnesotan alueen osastot kaksi ja Vuoristovaltioitten, Californian ja Oregon-Washingtonin alueitten osastot nimittävät yhden jäsenehdokkaan järjestöneuvostoon.) Kaikki nämä virkailijat valitaan seuraavassa järjestön edustajakokouksessa, joka pidetään Waukeganissa ensi joulukuun 25 p. 1920. Säännöissä on ilmeinen ristiriita. Sanotaan että toimeenpanevan komitean nimitykset täytyy olla keskusvirastossa viimeistään lokakuun 15 p. mutta sihteerin nimityksessä sanotaan, että nimitykset on tehtävä 30 vuorokautta ennen ensi edustajakokousta. Tarkotuksena kumminkin on ollut, että jäisi tarpeeksi aikaa tiedustella nimitettyiltä ehdokkailta josko hyväksyvät ehdokkuuden ja kun sanomme, että nimityksien on oltava keskusvirastossa marraskuun 1 päivään mennessä, jää hyvin aikaa tiedusteluun ja arvosteluun ennen edustajakokousvaaleja.

Osastoille lähetetään aivan näinä päivinä erikoiset nimityskaavakkeet järjestön virkailijoitten nimitystä varten. Siltä varalta jos niitä ei sattuisi postissa tulemaan liitämme kaavakkeen tähän.

.....Ruun .....p. 1920.

S. S. Järjestön Keskusvirasto,
220 So. Ashland Boulevard,
Chicago, Ill.

Toverit:

.....S. S. Osasto nimittää seuraavat toverit S. S. Järjestön

Toimeenpanevaan komiteaan:
(Nimittäkää seitsemän)

1. .....
(Ehdokkaan nimi)
.....
(Kirjeenvaihto-osote)
2. .....
.....
3. .....
.....
4. .....
.....
5. .....
.....
6. .....
.....
7. .....
.....

Järjestöneuvostoon:
(Nimittäkää kaksi)

1. .....
.....
2. .....
.....

Sihteeri-rahastonhoitajaksi:
(Nimittäkää yksi)

1. .....
.....

(Muistakaa kirjottaa nimittämänne ehdokkaan nimi ja tarkka kirjeenvaihto-osote selvästi ja lähettää nimitykset perille ennen tulevan marraskuun 1 päivää 1920. Myöhemmin tulleita nimityksiä ei oteta huomioon.)

Toverillisesti
HENRY ASKELI,
S. S. J. Sihteeri.

Californiasta

Aluejärjestön asioita

PÖYTÄKIRJA

tehty S. S. Järjestön Californian alutoimikunnan kokouksessa, W. Berkeleyssä syysk. 19 p. 1920.

Kokoukseen olivat saapuneet kaikki toimikunnan jäsenet paitsi K. Tuominen. Puheenjohtajana toimi V. Keskinen.

Luettiin edellisen kokouksen pöytäkirja, joka hyväksyttiin.

Hyväksyttiin kirjurin toimittama kirjeenvaihto.

Koska ei ollut saapunut yhtään hakijaa alueen järjestäjän toimeen, päätettiin hakuaikaa jatkaa lokakuun 20 päivään.

Berkeleyn osaston pyyntöön saada lainata Rocklista roolit näytöskappaleeseen "Orjina ollessa", ei katsottu puolestamme olevan mitään sitä vastaan.

San Franciscossa pidetyn valtion edustajakokouksen pöytäkirjan suhteen ei katsottu voitavan mitään puolestamme toimia, koska San Franciscon osasto on toiminut ja toimii tarmokkaasti sen julkisaamiseksi.

Osastolta oli saapunut raporttikortit elokuun toiminnasta paitsi San Franciscon ja Los Angelesin osastoilta. Toivottiin heidän tästä huomaavan mikä on velvollisuutensa.

Ehdotus, että ostettaisiin osakkeita "Toverin" taloyhdistykseen, jätettiin seuraavaan kokoukseen.

Seuraava kokous pidetään W. Berkeleyssä lokakuun 20 p. 1920.

Tulot:

J. Laivolta	$3.50*)

Menot:

Ilmotuksista Toveriin	$3.75
Ilmotuksista Raivaajaan	4.50
Yhteensä	$8.25

*) Tov. J. Laivo, joka nykyään asuu Hawaiin saarilla, oli lähettänyt yllämainitun summan alueemme pyhäkoulujen avustamiseksi, josta kiitos.

Toveruudella,
T. Kankkonen, kirjuri.

Pöytäkirja on tehty kokouksen mukaisesti. — R. Kosky.

Uudista tilauksesi ajoissa, ettei keskeytystä lehden lähettämisessä tapahdu.

Yrjö Sirolan kirje Venäjältä

Industrialistissa julaistaan seuraava Y. Sirolan mielenkiintoinen kirje, jonka hän on lähettänyt erikoisesti täkäläisiä tuplajuulaisia varten ja jossa hän tunnetulla syvämietteisyydellä ja selvyydellä käsittelee nykyisiä työväenliikkeen suuntakysymyksiä:

Eräässä pakanamaan paikassa, 30—8—'20.

Kunnon toverit. — Kiitos kirjeistä ja tervehdyksistä. Olipa hauska kuulla jotain teiltäkin. Ja paljon hauskaa sieltä on kuulunutkin — tappelua. Ja sehän on pääasia.

Paljon onkin tapahtunut sitten viime tapaaman. Amerikankin sanotte tyyten muuttuneen. Se vain on ihmetyttävää, ettei teidän industrialistinen teorianne ole kehittynyt sen mukana. Olette jäänyt ajasta jälelle — teoriassa; ja se on paha.

Tietysti i.w.w.-läiset, sisukkaina tappelijoina, tulevat tappelujen mukana laajentamaan katsomustaankin, mutta se on liikkeen heikkoutta, jos teoria matelee tappelun jälessä eikä kulje edellä tietä näyttäen.

Työväenluokan täytyy ilmankin kulkea niin monien virheiden ja uhreja kysyväin kolahdusten kautta, että sen ei kannattaisi lisätä niitä uhreja virheellisen teorian takia. Ja sellainen on epäilemättä teikäläisten käsitys proletaarisen diktatuurin tarpeettomuudesta poliittisessa muodossa.

Olen lukenut A. Vitikaisen jutustelun O. V. Kuusisen kirjoituksen johdosta, jossa työväen kiertämättömästä vallankäytön muodosta käytetään sanaa "väliaikainen valtio".

Miksi se moisen metelin aiheutti? Oliko nimi virheellinen vai oliko asia väärin kuvattu. Minusta näyttää kuin te armollisesti myöntäisitte oikeuden käyttää poliittisia keinoja takapajuisissa maissa, niinkuin Venäjällä ja Suomessa. Mutta arvelette ettei niitä tarvitse teollisessa Amerikassa.

Katsotaanpa. Mitä on vallankumous? Tosiasiassa se — olen sen pirun nähnyt — on tila, jolloin yhteiskuntasiteet näyttävät höltyneen. Ja ovatkin höltyneet. Porvarillisen yhteiskunnan valtiolliset sortovälineet tulevat tehottomiksi. Hetken näyttää siltä kuin työväen vallanotto voisi käydä varsin silleästi. Vähän käykin: Unkarissa. Ja helppo se oli Etelä-Suomessa kaksi vuotta sitten. Ei Pietarissakaan paljoa verta vuotanut lokak. 1917.

Ja jos nyt työväki ilman muuta voisi alkaa runnata tehtaita, kaivoksia, rautateitä y. m., niin uskokaa pois — ei yksikään kommunisti haluaisi leikkiä hallitusta. Tai — vaikka haluaisikin, pirujako se merkitsisi? Naurettaisi mies ulos.

Mutta nyt on jumala luonut lahtareita. Ja pelkään pahasti, ettei mikään teollisuusmaa ole niistä puhdas. Eikä ennätä teollistuminen mennä niin pitkälle, että olisi koko maa teollisuustyöväestön vallassa eh dottomasti, kun jo tulee se hulina (se tulee vallankumous vielä jotenkin kutsumatta kun olot panevat joukot liikkeelle). Varmalta vain näyttää — kokemuksen perusteella — että asestettuja joukkoja hyökkää työväen kimppuun. Silloin on tapeltava — aseilla. Se on sotaa, joka kuuluu politiikan eli valtiollisen toiminnan alalle. Vai ette kai te sitä nimitä teollisuudeksi? Sittenhän voisi parlamenttia sanoa tehtaaksi: palkkalaisethan siellä "tuottavat" lakeja! Mutta leikki sikseen. Inhimillisen kielenkäytön mukaan on sota valtiollista toimintaa. Työväki sotiessaan harjoittaa politiikkaa. Sitä varten se tarvitsee armeijankin, jos vastustus on sitkeä. Ja sen täytyy ottaa upseereita opettajikseen — aivan niin kuin sen täytyy panna insinöörit tieteelliseen työhön (huolimatta niiden mielipiteistä tai edellisistä rikkauksista). Sen täytyy — eikä se ole niin tyhmä ettei sitä tekisi. Sehän kontrolleeraa!

Te näette, että työväen valta tarvitsee jopa "diplomatiankin". Ja ihan niin kieroa kuin porvarillinenkin. Entä vaikutus? — Porvarit kiristelevät hampaitaan ja työväki nauraa. — Ei kai Vitikainen tahdo työntää Tshitsheriniä pellolle? — Ja sitte kun häntä ei tarvita — diplomaattina — s. o. kun Englannin, Ranskan ja Amerikan työväki on voittanut poliittisen taikauskonsa — on hän valmis lähtemään — ensin levolle, sillä hän kovassa työssä yötä päivää ja hyvin vaatimaton mies, ja sitten johonkin kansainvälisen tuotteiden välityksen toimeen, siis industrialistiselle alalle.

Sitten on meillä eräs ala politiikkaa, jota ilman piru veisi valtaa pitävän työväen. Se on — poliisi. Sanotaan Venäjällä erikoiskomiteaksi, mutta sanoi miksi tahansa, se on se laitos, jota porvarit enimmin pelkäävät. Eikä niitä muu näytä kurissa pitävän. Niin kauan kuin niitä vielä on — vastavallankumouksellisia, kapinallisia, pommeja laittelevia, saboteeraavia, nälkää ja kurjuutta "tuottavia" — tarvitaan niiden kurissa pitäjiä. Ja se on politiikan alaa.

Ja näitä — armeijaa, erikoiskomiteoita y. m. s. — runnaa laitos, jota sanotaan hallitukseksi. — Emme riitele nimestä. Jos se ristitään I. W. W:n keskuskomiteaksi, on se minusta samantekevä. Mutta se johtuu väkistenkin harjottamaan politiikkaa, yllämainituniaista, jos mieli säilyä ja säilyttää työväen valta.

Mutta se työväen valta ei voi säilyä ilman työväen aseistusta ja tahtoisimpa nähdä sen "politiikan", joka yrittäisi leikkiä hallitusta yli aikansa. Luotammehan toki työväkeen — mihinkäs? Ja tietysti olemme iloiset mitä vähemmillä poliittisilla keinoilla selvitään. Ne ovat näet yksilöille jotenkin hengenvaaralliset ja tuottavalle teollisuudelle tuhoisat.

Mitä merkitsee A. Vitikaisen lause, että "politiikot eivät koskaan mene sinne missä henki olisi vaarassa"? — Elkö jo porvarillistenkin politiikkojen henki ole koko herkässä? Titza, Clemenceau, Venizelos j.n.e.) Mutta mikäs heidänkään auttaa; luokkansa etuja puolustavat. A. V:n lause, että "henkensä voi panna alttiiksi ainoastaan henkilö, joka taistelee omien etujensa puolesta", on tosi vain jos ymmärtää sen niin, että luetaan myös luokkakokonaisuuden puolustaminen (lukien työväen luokkaan myös siihen liittyneet lukumiehet: Marx, Lenin y. m.) Ja työväen politiikot (Liebknecht, Lenin, Volodarsky Uritsky y. m.) toimivat nykyisin hyvin henken kaupalla — jos ovat todella työväen politiikkoja ei kä porvarien palkkalaisia työväen joukossa (tai niiden itsetiedottomia apulaisia, kuten Kautsky, Otto Bauer — joka ei muuta asiaa.)

Ei pojat. Puhutaan asiat halki ja selviksi. Me olemme aivan yhtä mieltä siitä, että työläisten on "lakattava pitämästä poliittista koneistoa välttämättömänä." Se vain — se porvarien poliittinen koneisto — ei näy lähtevän teollisella toiminnalla. Se perkele on Belzebuubilla pois ajettava. Emmehän me nyt hitossa pidä pikatykkiämme elkä myrkkykaasuja ihmiskunnan terveydelle välttämättöminä, mutta eipä niitä saa pois porvarien käsistä ilman samanlaisia vehkeitä.

Sanokaa Antille terveisiä, että tarkistaa ajatuksiaan eikä näe pöpöjä ilman aikojaan. Ei niin kuin ei työväellä vielä vallassa ollessaankin olisi syytä pitää silmällä toimitsijoitaan, s. o. valvoa yhteiskuntakoneistonsa käyntiä. Mutta rajaviiva ei kulje silloin niiden välillä jotka ovat poliittisissa toimissa (ja muka sen kautta ilman muuta epäilyttävät) ja niiden jotka ovat teollisissa tehtävissä. Kumpaisissakin on luotettavia ja epäluotettavia, hyviä ja huonoja, eteviä ja tuhmia, laiskoja ja ahkeria, toimeliaita ja veteliä, ja neuvostotoiminta on juuri sopimattomien pois potkimista. Asian kulussa kyllä käy niin, että lopulta kaikki ennättävät olla jossain offisissa — teollisessa tai poliittisessa — kunnes porvaristo on masennettu sekä tuotanto ja jako järjestettynä (huom. ei politiikerien järjestämänä, vaan työväen, mutta onpa siinä kaikessa vielä kuria, jopa sortoakin käytetty). Ja sitten kun pakko ("työvelvollisuus") käy tarpeettomaksi, on syntynyt uusi yhteiskunta.

Kyllä minä ymmärrän, miltä tuntuu rehellisistä proletaariataisteilijoista, joita i.w.w.-läiset yleensä ovat, kun heitä kehotetaan ryhtymään poliittiseen toimintaan, vieläpä sellaiseen toimintaan, vieläpä sellaisten kanssa, joita he ja syyllä ovat epäilleet. Nyt ei olekaan kysymys epäilyttävien sakkien kanssa yhtymisestä, vaan siitä, että laajentaa katsomustaan harkinnan perusteella ajan vaatimusten mukaan kooten kaikki voimat ensi iskuun. Emme me sano, että Amerikan työväen on mentävä vaaliin aina ja jokapaikassa, mutta me sanomme, ettei olisi hullummaksi, jos vaikka tuplajuulaisuutta paukuttaisi parlamentista käsin. Se on esim. siellä ihan tarpeellista, missä on parlamenttimiehillä hiemau parempi tilaisuus kuin muilla huutaa julki totuus. Ei pidä liioitella sitä, että parlamentissa mies pilaantuu. On niitä pilaantunut. Mutta on miehiä langennut I. W. W. liiton toimissakin ollessa. Ratkaiseva on kontrolli. Paljoa pahempiin pesiin kuin parlamenttiin täytyy nykyisin luokkataistelijan työntyä.

Ajatelkaa vakavasti Kom. Internationalen uudet päätökset. Keskustelkaa — ei sanasaivarteluilla, vaan niin kuin keskustellaan hengen asiasta. Huomatkaa, että esim. Venäjällä on ollut koko joukko reippaita taistelijoita, sissejä (kuten Mahvo), jotka sitten eivät ole voineet mukaantua armeijakuriin, vaan ovat joutuneet vastavallank. puolelle. Niin on myöskin ahdashenkisiä syndikalisteja, jotka vastustavat teollisuus-unionismia, keskitettyä taistelua (joka on toista kuin keskitetty byrokratia) ja vallan valtausta taistelulla (tahtovat sen saada vähitellen taloudellisella painostuksella).

✣ ✣ ✣

Ja tässä lienee paikallaan selvittää eräs pieni ikävä asia. Tarkoitan Nuortevan juttua. Olen näet vasta tänä kesänä saanut tietää että minun nimeäni on käytetty kirjelmässä, jossa on kehotettu teitä sopimaan Nuortevan kanssa. Sen ovat tehneet tukholmalaiset toverit mitä parhaassa tarkoituksessa — sovittaakseen kuten luulivat yhteenkuuluvia tai sellaisia, joiden on yhdessä toimittava. En ole edes tuota kirjettä nähnyt enkä siis voi sitä lähemmin arvostella. Se on kuitenkin varmaa, etten olisi teille Nuortevaa suositellut "meikäläisenä", sillä siitä "kääntymyksestä" (jota tuskin vieläkään on tapahtunut) en mitään tiennyt. Älköön siis tästä jääkö väärinkäsitystä välillemme (älkääkä tästä kovin rumpua lyökö, jos väärinkäsityksen olkaisenkin). Sillä Nuorteva lienee siellä aentään tehnyt hyvääkin kauppavaihdon hommaajana (jossa toimessa voi käyttää porvariakin), jopa tietojen levittäjänäkin Neuvosto-Venäjän oloista. Ja ehkäpä hän nyt — en ole häntä tavannut — vielä muokkaantuu ihan mieheksikin.

✣ ✣ ✣

Olisihan tässä sitte hampaan kolossa vielä yhtä ja toista muutakin (kuten Riston kirjoituksia y. m.) Mutta hittoja heistä. — Ei niin kuin ei olisi hyvä tehdä tiliä vanhoista ja uusista synneistä (niitä taitaa yhä tulla tehdyksi), mutta koetetaan pitää päähuomio asiassa.

Eihän teidän Amerikan tovereitten, ole tarvinnut paljoa erehtyä minun suhteeni. Enhän minä ollut varsinaisia tuplajuulaisia, vaikka tunnustinkin uusiaikaisen, industrialistisen, taloudellisen järjestäytymisen ja taistelun työväenluokan perustaisteluksi ja koetin omaksua Marxin ja Engelsin opin porvarisvallan hävittämisestä. Jouduinpa ihan industrialistiseen yksipuolisuuteenkin, niin että pidin proletaarista vallanottoa Suomessa kovin aikasena ja taistelua — johon oli pakko joutua — hyvin arveluttavana. Kirjoituksistamme näette, missä suhteessa vallankumoustietomme olivat vaillinaiset. Nyt olemme mielestämme niin paljon oppineet, että niistä kokemuksista kerromme toisillekin. Varsinkin olemme koettaneet levittää tietoa Venäjän vallankumouksesta. Luulenpa että on totta erään toverin lause, että Venäjän vallankumouksen perustalla kumouksselliset työläiset löytävät toisensa? Se näkyy äsken juuri Venäjällä pidetyssä kongressissa. (Kuten huomaatte, ei sinne Hiliquiteilla ole asiaa).

✣ ✣ ✣

No jopa tuota nyt tulikin tarinaa. Kun sattuu niin heittäkää samaa tietä kirje ja "pankaa kampoihin".

Oletteko saaneet kirjallisuutta? — Terve. — Y. S.